

Hoop doet leven

Als wij als mensen in gebed samen zijn, dan voelen wij ons verbonden met elkaar. We weten ons ook gedragen door onze Hemelse Vader met de kracht van de Heilige Geest.

In de Bijbel wordt het anker gebruikt als beeld van hoop.

Wij hebben symbolen nodig om ons te helpen ons geloof te beleven en Gods liefde uit te dragen naar onze naaste.

“Er is hoop zolang er leven is. Donkere wolken die zullen gaan verdwijnen. Er komt weer vreugde in plaats van droefenis.”

Naar een lied van Sjef Diederer

Dat liefde alles kan veranderen

Iets in mij zegt: ‘Sta op, wees niet bang. Hou van de aarde. Ga naar de mensen. Koester ze. Geef hoop. En omhels het leven.’

Deel van een tekst van Kris Gelaude

In een ander lied hoorde ik volgende tekst:

“Onze toekomst is een bron van hoop dat heeft God aan ons beloofd. Niemand anders, U alleen, leidt ons door dit leven heen.”

Tekst en muziek onbekend

Hoe vaak gebeurt het niet dat we onze hoop stellen op God en dan toch weer gaan twijfelen? Als wij dan in ons verleden gaan grasduinen komt er een herinnering boven, dan herkennen wij dat wij vergeten zijn; de weg van Jezus te volgen.

Aarzelend willen wij Jezus iets vragen, maar als kleine mensen weten wij niet goed hoe we het moeten doen. Dan denk ik eraan dat ergens in een schriftje van mijn vader stond: “Wil ik naar Jezus

gaan, dan spreek ik eerst Maria aan, want Jezus' moeder is ook mijn en onze Hemelse Moeder.”

In deze vastentijd op weg naar Pasen hopen wij dat Jezus ons helpt om samen met Hem de weg naar de Vader terug te vinden. God de Vader heeft Zijn Zoon Jezus laten geboren worden uit een jonge vrouw, Maria.

Hierdoor wilde de Vader ons leren dat Zijn liefde voor ons kan doorgegeven worden. Hiervoor heeft Jezus geleden om ons te leren dat de Liefde van de Vader ook door ons kan doorgegeven worden aan de mensen om ons heen. Ik geloof in het wonder van Gods Liefde want wie op God vertrouwt, heeft op een rots gebouwd. Hoop is een teken dat wij ons geloof willen beleven.

Ga met hoop
op weg naar Pasen.
Je bent niet alleen.
Er zijn mensen die samen met
jou de weg willen gaan.
Dat het vuur dat de Paaskaars
doet branden ook jouw hart mag
verwarmen en verlichten.

Zalige Paastijd.
Zeg aan de wereld dat Jezus
leeft.

*Lutgart Waterschoot,
Sint-Gillis-Waas,
11-04-25*

Het meisje hoop.

Het geloof waar ik het meest van hou, zegt God, is de hoop.

Geloof dat verwondert me niet.

Ik ben overal zo zichtbaar aanwezig; in de zon en de maan en de sterren aan de hemel, in 't gewemel van de vissen in de rivieren en in alle dieren. En in het hart van de mens, zegt God, dat het diepste is en het meest in het kind dat het liefste is dat ik ooit heb geschapen, in alles wat boven en onder is, ben ik zo luisterrijk aanwezig dat geloven, zegt God, in mijn ogen geen wonder is.

Ook liefde verwondert me niet, zegt God.

Er is onder de mensen zoveel verdriet, soms niet te stelpen, dat je toch vanzelf ziet hoe ze elkaar moeten helpen. Ze zouden wel harten van steen moeten hebben als ze voor een die tekort heeft, het brood niet uit hun mond zouden sparen.

Nee, zegt God, liefde verwondert me niet.

Maar wat me verwondert, zegt God, is de hoop.

Daarvan ben ik ondersteboven.

Ze zien wat er in de wereld omgaat en ze geloven toch dat het morgen omslaat. Wat een wonder is er niet voor nodig om dat kleine hoopje hoop nooit als overbodig te ervaren, maar met voorzichtige gebaren in hun hand en in hun hart te bewaren. Een vlammetje dat keer op keer weer wankelt en dreigt neer te slaan, maar altijd weer weet op te staan, en nooit wil doven.

Soms kan ik mijn eigen ogen niet geloven.

Geloof en liefde zijn als vrouwen.

Hoop is een heel klein meisje van niks.

Zij stapt op tussen de twee vrouwen en iedereen denkt; die vrouwen houden haar bij de hand, die wijzen de weg. Maar daarvan heb ik meer verstand, zegt God. Ik zeg; het is dat kleine meisje hoop dat al wat tussen mensen leeft, hun heen en weer geloop, licht en richting geeft. Want het is dat kleine meisje hoop, je ziet het zwak zijn, bang zijn, beven,...

Je denkt soms dat het zo onooglijk is... Het is dat kleine meisje hoop dat de mensen zien laat, wat in het leven mogelijk is. Ikzelf, zegt God, ik ben ervan ondersteboven.

Charles Péguy (1873-1914)
Vertaling Frans Van Bladel